

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **MUDr. D. B.**, bývajúceho v B.B., proti žalovanej **Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, **o zaplatenie nemajetkovej ujmy 398 327,03 Eur (12 000 000,-- Sk)**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 25 C 16/2005, o dovolaniach žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2009, sp. zn. 14 Co 348/2009 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. marca 2009, sp. zn. 6 Co 112/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2009, sp. zn. 14 Co 348/2009 **o d m i e t a .**

Konanie o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. marca 2009, sp. zn. 6 Co 112/2008 **z a s t a v u j e .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 10. januára 2008, č.k. 25 C 16/2005-145 zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 12 000 000,-- Sk z titulu náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej mu orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci (nesprávnym procesným postupom sudkýň JUDr. Z. K., JUDr. A. S. a JUDr. G. D. v konaniach vedených pred Okresným súdom Bratislava II) podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu predmetný rozsudok súdu prvého stupňa rozsudkom z 12. marca 2009, sp. zn. 6 Co 112/2008 potvrdil ako vecne správny a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca včas dovolanie. V doplnení svojho dovolania požiadal súd o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie.

Okresný súd Bratislava I uznesením z 10. augusta 2009, č.k. 25 C 16/2005-190 rozhodol o tejto žiadosti žalobcu tak, že mu zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie neustanovil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danom prípade neboli splnené podmienky v zmysle § 30 O.s.p., keďže žalobca nepreukázal súdu svoje osobné a majetkové pomery, ktoré by odôvodňovali oslobodenie od súdnych poplatkov a tým aj ustanovenie zástupcu. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. októbra 2009, sp. zn. 14 Co 348/2009 napadnuté uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil.

Aj toto potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním. Žiadal rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vrátiť vec súdu na ďalšie konanie s tým, aby mu bol ustanovený zástupca, nakoľko nemá žiadne príjmy a prostriedky na advokáta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že obe dovolania podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), pristúpil k posúdeniu, či sú v dovolacom konaní splnené procesné predpoklady preskúmania dovolaniami napadnutých rozhodnutí.

Z dôvodov, ktoré so zreteľom na okolnosti danej veci vyplývajú z potreby vyriešiť najprv otázku splnenia osobitnej podmienky dovolacieho konania (povinného zastúpenia dovolateľa bez právnického vzdelania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal dovolací súd najskôr to, či je procesne prípustné dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2009, sp. zn. 14 Co 348/2009.

V zmysle § 241 ods. 1, veta druhá O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho

koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania; ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd nemôže preskúmať dovolaním napadnuté rozhodnutie.

I keď dovolateľ nie je zastúpený advokátom a nemá právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1, veta druhá, O.s.p.), povaha napadnutého rozhodnutia vylučuje, aby v prípade tohto dovolania bolo možné nedostatok podmienky povinného zastúpenia považovať za dôvod pre zastavenie konania. V situácii, kedy predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov, by trvanie na podmienke povinného zastúpenia viedlo k popretiu vlastného cieľa, ktorý účastník podaním žiadosti sledoval a k popretiu zmyslu dovolacieho konania, v ktorom má byť záver o tom, že účastník nemá právo na ustanovenie zástupcu z radov advokátov, skúmaný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže v prípade dovolateľom napadnutého uznesenia ide o také rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť tohto dovolania vyvodiť z citovaných ustanovení.

Ak súdne konanie trpí niektorou z vád vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie

z hľadiska § 239 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Keďže procesná prípustnosť dovolania žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2009, sp. zn. 14 Co 348/2009, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o neustanovení zástupcu pre dovolacie konanie, nevyplýva z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky toto dovolanie odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Pokiaľ ide o dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. marca 2009, sp. zn. 6 Co 112/2008, ktorým súd potvrdil prvostupňový rozsudok o zamietnutí návrhu žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy, treba uviesť, že podľa § 241 ods. 1, druhá veta O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok bráni prejednaniu dovolania.

Zo spisu vyplýva, že žalobca bol oboznámený s rozhodnutiami súdov oboch nižších stupňov o tom, že sa mu neustanovuje zástupca z radov advokátov. Uznesením okresného súdu Bratislava I z 8. februára 2010 č.k. 25 C 16/2005-200 (žalobcovi bolo riadne doručené 22. februára 2010) žalobca bol znovu vyzvaný, aby si pre dovolacie konanie zvolil advokáta a doručil súdu plnomocenstvo oprávňujúce advokáta na jeho zastupovanie pred dovolacím

súdom. Napriek tomu žalobca nezaložil do spisu advokátovi udelenú plnú moc na jeho zastupovanie v dovolacom konaní. V dôsledku toho zostal nedostatok tejto podmienky dovolacieho konania neodstránený.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) konanie o tomto dovolaní žalobcu zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.) bez toho, aby skúmal, či v danom prípade došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O.s.p.

Žalobca z procesného hľadiska zaviniť, že sa jeho dovolanie muselo odmietnuť (resp. že sa konanie o jeho ďalšom dovolaní muselo zastaviť), a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nebol podaný návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová